

Uzašašće Gospodina Našega Isusa Krista

Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta. Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samarijisve do kraja zemlje. Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima.

29.05.2011.

Jedanaestorica podose u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padaše ničice pred nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Podjite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta. (Matej 28 16-20).

Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samarijisve do kraja zemlje. Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima(Hechos de los Apóstoles 1,8-9).

Krist je uzašao na nebo, ali je ostavio mogućnost da sve

što je na ljudskom području čestito bude otkupljeno. (...)Zato mi neće biti teško ponoviti da se svijet može posvetiti

i da naročito nama kršćanima pripada ta zadaća: očistiti

svijet od prigode za grijeh, koji nas ljude nagrđuje, i da taj

svijet, koji je milošću Božjom i našim zalaganjem postao

častan, Gospodinu prinosimo kao duhovni dar. Strogo uzeto, ne može se onda više reći da je bilo što, što je samo po sebi

dobro isključivo profane naravi, nakon što se Riječ udostojala

poprimiti posve ljudsku narav i našu zemlju posvetiti

svojom nazočnošću i radom svojih ruku. Krštenjem dobivamo

uzvišen nalog da budemo suotkupitelji. Kristova nas ljubav

potiče (usp. 2 Kor 5,14) da jedan dio te božanske zadaće

uzmememo na svoja leđa i da spasimo duše.

Pred nama leži golem zadatak

Ostati pasivan ne bi bilo ispravno, jer Gospodin izričito izjavljuje: *Trgujte time dok se ja ne vratim* (Lk 19,13). Čekajući na Gospodinov povratak, na to da On dođe i zaposjedne svoje Kraljevstvo, ne možemo skrstiti ruke. Širenje kraljevstva Božjega nije isključivo službeni nalog onih pripadnika Crkve koji reprezentiraju Krista, zato jer su oni od Njega primili posvećenu moć. *Vos autem estis corpus Christi* (1 Kor 12,27) – I vi ste Tijelo Kristovo, kazuje nam

Apostol uz konkretan nalog da
trgujemo
do kraja.

Mnogo toga ostaje još učiniti. Možda
zbog toga što se
dvadeset stoljeća nije ništa događalo?
Ne, mnogo se toga
zbilo u tih dvadeset stoljeća. Takvim
naglim osuđivanjem
mnogi omalovačavaju rad prijašnjih
naraštaja, a to mi se ne
čini nepristrano ni časno. U ove dvije
tisuće godina mnogo
je toga urađeno, često i veoma dobro.
Naravno, nije prošlo
bez grešaka i udaraca, a nije kao ni
danас manjkalo ni straha
ni bojazni, ali nije izostala ni
hrabrost ni plemenitost. No

ljudska se obitelj neprestano
obnavlja i tako svaka generacija

iznova mora nastojati pomagati
čovjeku da otkrije

veličinu svoga poziva kao dijete
Božje i da duboko upije zapovijed

ljubavi prema našem Stvoritelju i
prema bližnjemu.

Susret s Kristom, 120-121

Nikada ne govorim o politici. Ne
mislim na to da kršćani

na zemlji trebaju neku političko-
religioznu struju; bila bi to

ludost; čak i onda kad bi čovjek imao
dobru namjeru da sve

ljudske djelatnosti prožme Kristovim
duhom. To je ljudsko

srce, koje bilo kome pripada, koje
treba da se prinese Bogu.

Potrudimo se da sa svakim kršćaninom govorimo tako da on

shvati kako da on, ondje gdje se nalazi, svoju vjeru, koju

ispovijeda, potvrdi riječju i primjerom u konkretnoj situaciji,

koja ne ovisi samo o njegovu položaju u Crkvi i u društvu,

već i o učincima promijenjivih povijesnih prilika.

Kršćanin živi u svijetu i posjeduje puno pravo, jer je on

čovjek. Ako dopusti da u njegovu srcu stanuje Krist, da u

njemu vlada Krist, onda će sva njegova ljudska djelatnost

biti obilježena otkupljujućim djelovanjem Gospodinovim.

Sporedno je onda da li tu djelatnost
svrstavamo među one vi-

soke ili niske, jer što u ljudskim
očima vrijedi kao visoko,

može pred Bogom biti veoma nisko, a
što mi nazivamo sitno

ili skromno, može se u kršćanskom
smislu nalaziti na visini

svetosti i služenja.

Susret s Kristom, 183